

Budapest, 1909. november 13. – Budapest, 1953. január 19.

Értelmiségi családból származott, apja szobrász volt. Középiskolai tanulmányait Szegeden és Budapesten végezte. 1928-ban Párizsba utazott, ahol vegyészmérnöki diplomát szerzett. Egyetemi tanulmányai alatt saját erejéből tartotta fenn magát, többek között magyarországi újságok tudósítója. Tíz év után, 1939. augusztus 23-án hamis útlevéllel tért vissza Magyarországra. Letartóztatták, Bajcsy-Zsilinszky Endre közbenjárására szabadult ki. A Magyar Revíziós Liga titkára lett. Az 1940-es évek elején Ambrus Géza néven több regényt írt. 1943-ban belépett a Független Kisgazdapártba, részt vett a polgári tagozat megalakításában, majd ennek munkájában. A német megszállás után a Magyar Revíziós Ligát a Sztójay-kormány feloszlatta, ezután illegalitásba vonult. Bekapcsolódott az ellenállási mozgalomba; fegyverrel harcolt a németek ellen. 1945-ben bekapcsolódott a politikai életbe. Budapest felszabadítása után tagja lett a VI. kerületi nemzeti bizottságnak. Az FKGP budapesti központjában a pártpropagandát irányító III. politikai főosztály vezetője és az intézőbizottság tagja. 1945. október 7-én beválasztották a fővárosi törvényhatósági bizottságba. A pártban baloldali beállítottsága, és az MKP-val való együttműködést szorgalmazó Oltványi Imre és Ortutay Gyula környezetéhez fűződő kapcsolatai miatt háttérbe szorult. Nagy Ferenc miniszterelnök lemondása után szerepe megnőtt: 1947. június 25-én az újjáalakult polgári tagozat alelnökévé választották később társelnök. Közben átvette a párt Budapest XIII. kerületi szervezete irányítását. Bekerült a városházi kisgazdapárti frakció intézőbizottságába. 1947. augusztus 31-én a nagybudapesti választókerületben pótképviselő lett. 1948. április 17-étől az FKGP Politikai Bizottsága tagja. Június 13-án átvette a párt Demokrácia című hetilapjának főszerkesztését. Július 11-től a nagy-budapesti szervezet elnöke. 1948. június 30-tól a párt bankja, az Ellenőrző Bank Rt. igazgatósági elnöke. 1946 májusától a Magyar Központi Híradó Rt. igazgatója, később a hirdetési főosztály vezetője lett. 1948. augusztus 19-én kinevezték az Állami Hirdető Nemzeti Vállalat vezérigazgatójává. A közvetlenül a háború után, 1945 augusztusában alakult Filmgyártó Szövetkezet igazgatóságának, majd az Általános Fogyasztói, Termelő- és Értékesítő Szövetkezet felügyelő-bizottságának a tagja. Rövid ideig igazgatóként ő vezette a Stúdió Könyvkiadót. Szerkesztette a Magyar Reklám című lapot. A párt delegáltjaként a BSZKRT egyik alelnöke volt. 1948. november 18-án behívták az Országgyűlésbe. 1949-től a Magyar Függetlenségi Népfront fővárosi bizottságának tagja. 1950. május 30-án koholt vádak alapján letartóztatták, és ugyanezen év november 27-én tizenöt évi fegyházra ítélték. A börtönben belehalt a kínzások okozta sérüléseibe. 1963-ban rehabilitálták.